

اسلام اروتیک، اسلام زن باره مهدی خلجی

هیچ موضوعی به اندازه مسأله زن برای اسلام امروز دردسر نساخته است. مسلمان‌ها با انواع و اقسام نظام‌های اقتصادی کنار آمده‌اند، وارد مبادلات پیچیده مالی و پولی با دارالکفر شده‌اند و همین‌طور از آخرین دستاوردهای تکنولوژیک غرب بهره می‌گیرند. به هیچ جای اسلام‌شان هم بر نمی‌خورد. برای استبدادشان از اسلام حجت می‌آورند و برای دموکراسی دینی‌شان هم در فقه نواندیشی می‌کنند و روشنفکران دینی را به میدان می‌فرستند. خیلی از احکام فقهی را هم به راحتی می‌توانند وانهند. اگر فشارهای بین‌المللی افزایش پیدا کند در عربستان و ایران اجرای حدود در ملاً عام می‌تواند متوقف شود. می‌شود بسیاری از احکام فقهی را عمل نکرد و شریعت را نوسازی کرد و در عین حال به سنت دینی وفادار ماند. به سخن دیگر بسیاری از گزاره‌های دینی را به خطا یا صواب می‌شود تأویل‌های امروزی کرد. اما یک مسأله هست که به هیچ روی تأویل‌پذیر نیست: **آزادی زن**.

آزادی زن یعنی آزادی تن او، احترام به حقوق انسانی و حذف هرگونه تبعیض درباره وی. اگر مسلمانان آزادی زن را به این معنا بپذیرند، دیگر هیچ چیز از شریعت‌شان باقی نمی‌ماند. یعنی اگر فقهی بگوید زن حق دارد خود را ببوشد یا نپوشد و در حقوق دیگر مانند مرد است، دیگر دلیلی وجود ندارد با همان روشی که این گزاره‌ها را صادر می‌کند، دیگر احکام عقود و ایقاعات و معاملات و حدود و قصاص و بسیاری از احکام عبادات را هم ملغی اعلام نکند. همه اقتدار فقیهان از قدرتی می‌آید که بر زنان اعمال می‌کنند. فقیهان در برابر مسأله زنان مقاومت می‌کنند زیرا می‌دانند که اگر صلاحیت آن‌ها برای اظهارنظر درباره مسأله زن نفی شود، دیگر هیچ‌گونه اقتداری نخواهند داشت. حرکت بنیادگرایان و زنان در دو سوی معکوس است. بنیادگرایان و سنت‌گرایان می‌گویند اسلام در طول تاریخ تحریف شده و تغییر پیدا کرده است؛ در حالی که اسلام ناب و الگوی ایده‌آل همان اسلام پیامبر و خلفای راشدین (برای اهل سنت) و امامان (برای شیعه) است. پس باید به اسلام نخستین بازگشت؛ همان اسلام قرون اولیه هجری که پاک و منزه است. اکنون می‌خواهم با آوردن نمونه‌هایی نشان دهم که اسلام اولیه بسی **سکس‌اندیش‌تر** و از نظر حیات جنسی بازتر از اسلام قرون متأخر بوده است. در حقیقت می‌خواهم منش غیرتاریخی تفسیرهای سنت‌گرایانه و نیز بسیاری از برداشت‌های روشنفکران را از اسلام آشکار کنم.

پیش از هر چیز دیگر بر این نکته تصریح می‌کنم که در میان کتاب‌های آسمانی که من می‌شناسم هیچ کتابی به اندازه قرآن **اروتیک** نیست. وعده‌های بهشت متمرکز است بر آمیزش جنسی با **حورالعین** و نیز پسرچپه‌ها (**غلمان**). چشم و ابرو و اندامی که از زنان بهشتی در قرآن توصیف شده، چقدر می‌توانسته برای اعراب جزیره العرب هوس‌انگیز و اشتهاآور باشد. (در این باره به خصوص به دو کتاب از **ابراهیم محمود** پژوهشگر عرب بنگرید که هر دو را انتشارات ریاض الریس در بیروت چاپ کرده است: **جغرافیای لذت‌ها در قرآن** (جغرافیه المذات فی القرآن) و **سکس و قرآن** (الجنس و القرآن). در قرآن آیه‌ای هست درباره آمیزش (که تفسیرهای مفصلی از آن شده است: **نساءکم حرث لکم، فأتوا حرثکم Anal sex** جنسی با زنان از پشت) **انی شنتم**، یعنی زنان‌تان کشتزارهای شما هستند؛ از هر سو که خواهید به کشتزارتان درآید.

(را از این آیه میتوان استنباط کرد. **Anal sex** فقیهان بسیاری معتقدند که حکم جواز دخول در دُبر زن) فقیهان دیگری هم هستند که به کراهت شدید آن باور دارند. اقلیتی هم به حرمت آن فتوا داده‌اند. خود داستان یوسف و زلیخا هم آن‌اندازه به چشم فقیهان اروتیک به نظر می‌آمده که روایتی از امامان آورده‌اند که زنان را از خواندن سوره یوسف بازدارید و در عوض آن‌ها را به خواندن سوره نور (به خاطر آیات حجاب) وادارید. در قرآن لذت جنسی یکی از برترین لذت‌های این جهان و آن جهان شمرده شده است. از روایت‌ها و حدیث‌ها چیزی نمی‌گویم که مدار اغلب آن‌ها بر محور جنبه اروتیک زن است و به زن به چشم **یکابزار جنسی** نگاه می‌شود. احکام مختلفی هم که برای زن صادر شده مبتنی بر همین برداشت جنسی از زن است. محققان عرب مجموعه روایات اسلامی را درباره زن به طور مستقل گردآورده و چاپ کرده‌اند که امیدوارم روزی به فارسی ترجمه شود. همه این‌ها نشان می‌دهد که جامعه پیامبر جامعه‌ای است به شدت دل‌مشغول به **سکس**، به این معنا که سکس از طبیعی‌ترین و غریزی‌ترین فعالیت‌های آدمی قلمداد می‌شده است.

پیش از اسلام در جزیره العرب هجده نوع ازدواج وجود داشته است، از جمله این شیوه که اگر زنی هوس خوابیدن با مردی را داشت، بر سر در خانه‌اش پارچه قرمزی می‌آویخت و مردان با این نشانه به سراغش می‌آمدند و زن با هر کدام که می‌پسندید می‌خوابید. با پژوهش‌های صورت‌گرفته معلوم شده است که زنان پیش از اسلام و در دوره پیش از مدینه‌ای پیامبر آزادی جنسی حیرت‌انگیزی داشته‌اند. بیهوده نبود که وقتی پیامبر درگذشت، زنان اشراف مدینه در روستایی در اطراف شهر گردآمدند و جشن و پایکوبی به راه

انداختند. ابوبکر آنان را روسپی خواند اما تاریخ‌نگاران امروزی اسلام ثابت کرده‌اند که آنها نمی‌توانسته‌اند کسانی جز اشراف باشند (نگاه کنید به نوشته‌های پر اهمیت **فاطمه مرنیسی**، پژوهش‌گر پرآوازه مغربی).
بی‌از تحقیقات و کاوش‌های بدیع صورت پژوهش‌گری نامدار به نام **خلیل عبدالکریم** در مصر مجموعه‌ها داده، از جمله درباره زن در اسلام. جدا از کتاب سه جلدی مهم‌اش **شدو الربابه فی احوال الصحابه** (نواختن رباب، رساله‌های درباره یاران پیامبر) و نیز **العرب و المرأة** (عربان و زن، رساله‌های زبانشناختی و تاریخی درباره بینش عربان قدیم به زن) کتاب مهمی دارد با عنوان **دراز مجتمع یثرب، علاقة الرجل و المرأة فی العهد المحمدی و الخلیفی، نساءکم حرثکم لکم، فاتوا حرثکم آتی شنتم** (جامعه یثرب، روابط میان زن و مرد در عهد محمد و خلیفه‌ها، زنان شما کشتزارهای شمایند، در کشتزارهاتان درآیید از هر جا که خواهید). **خلیل عبدالکریم** در این کتاب کوچک تنها بر روایت‌هایی تکیه کرده که از نظر سند، هیچ فقهی در گذشته و اکنون نمی‌تواند در صحت آن تردید کند. نویسنده کتاب تلاش کرده تصویری از جامعه یثرب دوران پیامبر و نیز دوران ابوبکر و عمر به دست دهد، از معبر حیات جنسی آن جامعه. عبدالکریم نشان می‌دهد که چگونه پیامبر با وضع قوانینی درباره زندگی جنسی، مشکلات سختی با زنان داشته و نیز چگونه از این راه جامعه یثرب را به مدینه‌النبی تبدیل کرده است. جدا از مسأله روان‌شناسی خود پیامبر که مردی زودست و زنده‌باز بود، وضع قوانین برای محدود کردن فعالیت جنسی عرب‌ها، هدف اصلی و نخست پیامبر نبود. بعدها و به تدریج پیامبر دریافت که برای پیش بردن دعوتش، باید فعالیت جنسی هوادارانش تحت قوانین تازه‌ای درآید و محدود شود. از جمله حکم زنا (در آغاز حبس در خانه و بعد سنگسار) در اسلام وجود نداشت تا زمانی که پیامبر رشته جنگ‌هایی را با مخالفان خود به راه انداخت. پیامبر در این غزوات و سریه‌ها ناگزیر بود مردان جوان مدینه را گردآورد و به جبهه بفرستد. پس از چند جنگ، زنان به تنگ آمدند. در همین کتاب بر پایه روایتی، آمده که **زنی در کوچه‌های مدینه به راه افتاد و فریاد می‌زد که آیا مردی در شهر باقی مانده تا با من بخوابد؟**

آزادی زنان در ابراز میل جنسی‌شان باعث شد که انگیزه مردان برای رفتن به جبهه تضعیف شود و بترسند از این که زنان‌شان را از دست بدهند. حکم زنا صادر شد آن هم با چه مشقت‌هایی که پیامبر برای صدور و اجرای آن داشت. **فاطمه مرنیسی** که نوشته‌های وی به زبان‌های مختلف منتشر شده، در کتاب **سکس و هندسه اجتماعی** بر پایه مقایسه‌ای میان فروید و غزالی نشان داده که اساساً تصویر اسلام از زن با تصویر مسیحیت تفاوت بنیادی دارد. در اسلام، زن، از نظر جنسی، اندام و روانی فعال دارد و به همین سبب، مایه فتنه مردان انگاشته می‌شود و بر اساس روایتی از امامان شیعه مهم‌ترین لشکر شیطان است. **خلیل عبدالکریم** در نوشته خود نشان می‌دهد که پیامبر به رغم تلاش‌های بسیارش، می‌کوشید فقط تا آن‌جا که به دعوتش آسیب وارد می‌شود حیات جنسی پیروانش را محدود کند، چون نه خودش به چنین محدودیتی اعتقاد داشت و نه امکان اعمال چنین محدودیتی در چنان جامعه‌ای وجود داشت.

در جامعه پیامبر نه حجاب وجود داشت و نه جداسازی مکانی و محیطی میان زن و مرد؛ به آن صورت که بنیادگرایان اسلامی امروزه خواهان آن هستند. حاصل آنکه در قرون اولیه اسلام، زندگی جنسی بسیار آزادانه‌تر و روابط میان زن و مرد بسیار بازتر از ادعای امروز بنیادگرایان بوده است. سبب آن نه آزادی‌خواهی اسلام که طبیعت مهارناپذیر جوامع انسانی آن دوران بوده است. از این گذشته بیان مسأله جنسی برای پیامبر و امامان و گفت‌وگو با آن‌ها در این باره بسیار آسان و عادی بوده است. کسی از **امام صادق** پرسیده است که آیا مرد می‌تواند **فرج** (عضو جنسی) زن خود را بیوسد؟ امام صادق پاسخ داده چه لذتی از این بالاتر! روی همین بنیاد، ادبیات اروتیک نیرومندی در جهان و تاریخ اسلام شکل گرفت که بی‌گمان با مسیحیت قابل مقایسه نیست. امروزه مردم مسلمان و حتا نخبه‌گانشان آگاهی چندانی از این گنجینه اروتیک ندارند و بنیادگرایانی که این ادبیات را می‌شناسند، هم، به انواع شیوه‌ها از جمله حذف و سانسور و تحریف می‌کوشند تا سنت اسلامی را پیراسته از آن فرمایند.

ادبیات اروتیک اسلامی، به واقع، شگفت‌انگیز است. نوشته‌های اروتیک اسلامی واقعاً قابل مقایسه با ادبیات اروتیک قدیم اروپا و نیز کشورهایمانند چین قدیم است. تنها هم نوشته نیست. آن‌ها که در غرب زندگی می‌کنند کافی است به بخش شرقی موزه‌های اروتیک بروند و ببینند چه تخیل فعال جنسی در مینیاتورهای اروتیک اسلامی به کار رفته است.

ماه پیش در کپنهاک به یکی از این موزه‌ها رفتم. بسیاری از آن‌چه ما گمان می‌بریم که ابداع غربی‌های امروزی است، در واقع در تخیل مسلمانان قدیم وجود داشته؛ از سکس گروهی گرفته تا سکس لژیون‌ها، سکس هموسکس‌وئل‌ها و انواع و اقسام حالت‌های مختلف آمیزش. همه این مینیاتورهای اسلامی که به دست هنرمندان مسلمان پدیدآمده، سراسر نظام گفتار بنیادگرایان را نقض می‌کند. آن هنرمندان مینیاتوریست در باورشان به اسلام کمتر از بنیادگرایان صادق نبوده‌اند. در **لایدن** که بودم، توجهم به نسخه خطی کتابی جلب

شد به فارسی که در کتابخانه ثروتمند دانشگاه نگهداری میشود: **لذت النساء**؛ لذتی که زنان از سکس می‌برند و لذتی که از سکس با زنان می‌توان برد. این نسخه مربوط به سال ۱۷۳۱ است، یعنی قرن هجدهم میلادی. چیزی نیست که در این کتاب یافت نشود. کتاب، متن و تصویر است؛ شبیه شاهنامه‌های قدیم. انواع و اقسام آمیزش‌های جنسی مرد و مرد، مرد و زن و زن و زن در این کتاب با تصویر و شرح جزئیات دقیق آمده است. من عکس چند صفحه از کتاب را خریدم. از همه جالب‌تر برای من آن بخشی بود که درباره علل گرایش زنان به سکس با همدیگر (**زنان لذت‌جو**) توضیح می‌داد:

«از زنی پرسیدند که زنان را در **سُحَق** (آمیزش جنسی با زن دیگر) چه لذت حاصل میشود؟ گفت: زنان را شهوت بسیار است و اکثر آن است که زن را هنوز شهوت (ارگاسم) حاصل نشده باشد، مرد فارغ می‌شود؛ زن بی میل مقصود برمی‌خیزد. به این سبب زنان سُحَق را بر **جماع** (آمیزش با مردان) ترجیح می‌دهند.» گمان نکنید که نویسندگان کتاب‌های اروتیک در اسلام مشتاق ادیب از خداپرگشته ملحد بوده‌اند. مهم‌ترین کتاب‌های اروتیک به زبان فارسی و عربی به دست فقیهان نوشته شده است؛ از **لذة النفوس و متعة العروس** بی‌کم و کاست است تا دائرةالمعارف اروتیک **Lovers Guide** تفرشی گرفته که در حقیقت یک ارزشمند **شیخ نفزاوی**، از فقیهان سده دهم هجری با عنوان **روح العاطر و نزهة الخاطر** که در قرن نوزدهم به فرانسه ترجمه شده و همین چند ماه پیش هم در قطع رحلی و با تصاویری بدیع (که اصل برخی از آن‌ها در موزه لوور پاریس است) در پاریس دوباره منتشر شد:

Cheikh Nefzaoui Le Jardin Parfumé, Manuel d'Erotologie Arabe, Edition Méditerranée, Paris, 2003

سید نعمت الله جزائری، شاگرد برجسته **علامه مجلسی** در حدیث و فقه، کتابی دارد با عنوان **زهر الربیع** (شکوفه‌های بهار). چه کسی باور می‌کند که محدث و فقیهی درباره نوزده شیوه آمیزش از پشت با زن شرح دقیق و موبه مویی بدهد؟ یا چگونگی لذت بردن از آمیزش با مردان و مردان؟ یا استفاده زنان از آلت جنسی مصنوعی مردان در تاریخ اسلام سابقه‌ای طولانی داشته باشد؟ یا آمیزش زنان با یکدیگر چنین سنت نیرومندی پشت سر داشته باشد؟ در این کتاب‌ها روایت از پیامبر و امامان در کنار تجربه شخصی آدم‌های معروف و نیز تجربه‌های نویسنده کنار هم آمده است، با قصه و حکایت و طنز و مطایبت. واقعاً بنیادگرایان اسلامی در برابر این نوشته‌های تاریخی برای گفتن چه دارند؟

فقیهان قم و نجف که این کتاب‌ها را بر سر بالین خود می‌گذارند و شب به شب می‌خوانند، آیا می‌دانند که وقت فتوا از کدام اسلام سخن می‌گویند؟ فقیهان قدیم البته می‌دانستند. کتب فقهی قدیم را باز کنید. **چقدر (زن یا Masturbation احکام فقهی می‌یابید درباره آمیزش با حیوانات، آمیزش با مرد با زن و استمنای مرد. اینها نشان‌دهنده چیست؟**

اگر فقیهان در کتاب‌های فقهی خود تنها به حکم فقهی این کارها نظر داشته‌اند، در کتاب‌های اروتیک خود تنها و تنها به لذت جنسی‌اش پرداخته‌اند. لذت جنسی در تاریخ اسلام نتوانسته حذف شود، میان زن و مرد کسی نتوانسته دیوار بکشد، غریزه طبیعی را هیچ مرجعی نتوانسته مهار کند، پس اسلام‌گرایان امروزی چرا بزرگ‌ترین دشمن خود را بدن انسان و به ویژه تن زن تعریف کرده‌اند؟ گاهی در گفت‌وگوهای شفاهی با دوستانم گفته‌ام که شاید هیچ کابوسی برای حکومت مذهبی ایران بالاتر از این نباشد که **روزی پنجاه زن بی حجاب در یکی از خیابان‌های تهران جمع شوند و حکومت قدرت سرکوب آن‌ها را نداشته باشد.** از یاد نبریم که آزادی انسان روی تن‌اش بنا می‌شود.

۷ مارس ۲۰۰۴

درفش کاویانی

<https://derafsh-kaviyani.com/>
<https://the-derafsh-kaviyani.com/>